

Global Research: ANATOMIE PŘEV RATU: JAK AMERICKÁ CIA POLOŽILA ZÁKLADY VÁLKY NA UKRAJINĚ

 cz24.news/global-research-anatomie-prevratu-jak-americka-cia-polozila-zaklady-valky-na-ukrajine

11. července 2022

[Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](#)

USA: Zjevné příklady tajných akcí Ústřední zpravodajské služby CIA v zahraničí lze dnes identifikovat jen obtížně, s výjimkou občasných uznaných katastrof, jako je například dlouhodobá snaha o svržení syrské vlády v hodnotě jedné miliardy dolarů provedena prostřednictvím financování, výcviku a vyzbrojování barbarských džihádistických skupin.

Částečně to vyplývá z toho, že značná část tradičních povinností a činností **CIA** byla přenechána „otevřeným“ organizacím, především **Národní nadaci pro demokracii** (National Endowment for Democracy, NED).

NED byla založena v listopadu 1983 a u jejího zrodu stál tehdejší ředitel CIA **William Casey**. Ten se snažil vytvořit veřejný mechanismus na podporu opozičních skupin, aktivistických hnutí a médií v zahraničí, které by se aktivně zabývaly propagandou a politickým aktivismem s cílem narušit, destabilizovat a nakonec odstranit nepřátelské režimy. Abychom to zkrátili, podvod s lidskou tvář.

V článku pro Washington Post z roku 1991, v němž se NED chlubila svými úspěchy při svržení komunismu ve východní Evropě, vysoký úředník NED Allen Weinstein přiznal, že „mnoho z toho, co dnes děláme, dělala před 25 lety tajně CIA“.

Přesuneme se do září 2013 a **Carl Gershman**, šéf NED od jejího založení až do léta 2021, je autorem článku pro deník The Washington Post, v němž popisuje, jak jeho organizace usilovně pracuje na **vymanění zemí** v blízkém zahraničí Ruska – konstelace **bývalých sovětských republik** a států **Varšavské smlouvy** – z orbity Moskvy.

Na této cestě označil **Ukrajinu** za „**největší cenu**“ v regionu a naznačil, že připojení Kyjeva k Evropě „urychlí zánik“ ruského prezidenta **Vladimira Putina**. O **šest** měsíců později byl zvolený ukrajinský prezident **Viktor Janukovyč svržen** násilným převratem.

Začátkem měsíce napsal Robert Parry pro Consortium News, že **NED** v předchozím roce **financovala** na Ukrajině 65 projektů v celkové hodnotě přes 20 milionů dolarů. To se rovnalo tomu, co zesnulý novinář nazval „stínovou politickou strukturou médií a aktivistických skupin, které mohly být nasazeny k vyvolání nepokojů, když ukrajinská vláda nejednala podle představ“.

Klíčovou roli **NED** při **sesazení Janukovyče** lze považovat za nezpochybnitelnou, jednoznačně prokázanou – přesto se to nejenže v mainstreamovém tisku nikdy nepřiznává, ale západní novináři tuto myšlenku agresivně potírají a zarytě útočí na těch několik málo, kteří se odváží zpochybnit zavedenou ortodoxii o nevině USA.

Jako by chtěla tomuto klamu napomáhat, odstranila NED v letech po převratu ze svých webových stránek mnoho záznamů, které dostatečně zdůrazňují její roli při svržení Janukovyče.

Například **3. února 2014**, necelé tři týdny předtím, než se policie stáhla z Kyjeva, čímž fakticky předala město ozbrojeným demonstrantům a přiměla Janukovyče k útěku ze země, uspořádala NED akci s názvem Poučení z Ukrajiny: **od oranžové revoluce k Euromajdanu**.

Vedl ji ukrajinský novinář **Sergej Leščenko**, který v té době dokončoval Reagan-Fascell Democracy Fellowship sponzorovaný NED ve Washingtonu.

Spolu s ním tam byla **Nadia Diuk**, tehdejší hlavní poradkyně **NED** pro **Evropu a Eurasii** a absolventka St. Antony's College v Oxfordu, proslulé náborové základny britské rozvědky založené bývalými špióny. Těsně před svou smrtí v lednu 2019 jí byl udělen **Řád kněžny Olgy**, jedno z nejvyšších kyjevských vyznamenání, což je obzvláště hmatatelný příklad důvěrných a trvalých vazeb mezi NED a ukrajinskou vládou.

Zatímco online seznam události zůstal zachován, související podpůrné dokumenty – včetně Powerpointových diapositivů, které doprovázely **Leščenkovu** přednášku, a shrnutí „nejdůležitějších událostí“ – **byly smazány**.

Není jasné, co vedlo k této čistce, i když by mohlo být důležité, že **Leščenko** ve své přednášce nabídl jasný **plán**, jak **zajistit**, aby se **neopakoval neúspěch oranžové** revoluce z roku **2004** – dalšího puče organizovaného NED – a aby země **zůstala** v zajištění západních finančních, politických a ideologických zájmů **i po Majdanu**. Tento plán NED následně do puntíku dodržel.

Na této cestě **Leščenko** konkrétně zdůraznil význam financování **NGO** – nevládních organizací, využívání internetu a sociálních médií jako alternativních zdrojů informací a nebezpečí „**nereformované státní televize**„.

A tak 19. března **zástupci** krajně pravicové strany **Svoboda**, která je spojována s masakrem demonstrantů pod falešnou vlajkou z 20. února, což byla událost, která učinila pád Janukovyčovy vlády hotovou věcí, vnikli do kanceláře šéfa ukrajinského státního vysílání **Oleksandra Pantelejmonova** a bili ho do hlavy, dokud nepodepsal **rezignační dopis**.

Tento šokující incident, motivovaný tím, že stanice vysílala kremelskou ceremonii, na níž **Vladimir Putin** podepsal zákon o formálním připojení **Krymu** k Rusku, byl jedním z mnoha živě přenášovaných protestujících, které se šířily široko daleko po internetu.

Nehledě na brutální defenestraci šéfa ukrajinské státní televize sloužila většina těchto livestreamů zahraničním divákům k tomu, aby o demonstracích a jejich účastnících podali velmi romantický příběh, který měl jen malý nebo žádný vztah k realitě.

Revoluce bude vysílána v televizi

V červenci téhož roku se **Leščenko** v akademickém čtvrtletníku **NED Journal of Democracy** podrobně věnoval roli médií v úspěchu majdanského převratu a upozornil zejména na zásadní roli „internetového novináře“ **Mustafy Nayyema**.

Ten protesty odstartoval v listopadu předchozího roku, když shromáždil stovky svých příznivců na Facebooku, aby protestovali na kyjevském náměstí Nezávislosti – nyní Majdanu – poté, co Janukovyč zrušil dohodu o přidružení Ukrajiny k Evropské unii ve prospěch přijatelnější dohody s Moskvou.

Nayyem nebyl obyčejný „online novinář“. V říjnu 2012 byl **jedním** ze šesti Ukrajinců, které do **Washingtonu** **vyslala organizace Meridian International**, napojená na ministerstvo zahraničí, jež vyhledává a vychovává budoucí zahraniční lídry, aby „pozorovali a zažili“ prezidentské volby v tom roce.

Za finanční podpory velvyslanectví USA v Kyjevě se během deseti dnů „**hlouběji seznámili s americkým volebním procesem**“, setkali se s kandidáty a volebními úředníky a prohlédli si volební místnosti. Byli také pozváni k diskusi o „pokroku Ukrajiny na cestě ke spravedlivějšímu a transparentnějšímu volebnímu procesu“ se „stejně zvědavými“ zástupci amerických vládních agentur.

S kým se setkal, není uvedeno, ačkoli na propagačních fotografiích je vidět, jak **Nayyem** natáčí na svůj smartphone osobní summit s **Johnem McCainem**. Video bylo zveřejněno na jeho osobním kanálu na YouTube – **Nayyem** se v něm ptá známého válečného jestřába na jeho názory na Ukrajinu, na což on odpovídá: „**Jsem znepokojen vlivem Ruska.**„

To je zarážející, protože **McCain** v prosinci 2013 přiletěl do Kyjeva, aby pronesl projev k protestujícím na Majdanu, a to po boku známého neonacisty Oleha Tjahnyboka. Tehdejší úřednice ministerstva zahraničí Victoria **Nulandová**, notoricky rozdávající účastníkům motivační sušenky.

4. února 2014, den po **Leščenkově** prezentaci v NED, unikla zachycená nahrávka telefonátu mezi **Nulandovou** – nyní náměstkyní ministra zahraničí pro politické záležitosti – a americkým velvyslancem na Ukrajině **Geoffreym Pyattem**, v níž dvojice hovoří o tom, jak Washington „**zprostředkovává**“ svržení Janukovyče, a **jmenuje** několik vybraných osob, které by měly stát v **čele vlády** po převratu.

Není jisté, zda vlivné kontakty s USA nějakým způsobem motivovaly **Nayemovo** rozhodnutí rozpoutat v listopadu 2013 demonstrace na Majdanu. Mnohem jasnější je klíčová role, kterou sehrál při **propagaci protestů** ve světě, neboť byl klíčovým zakladatelem digitální televize **Hromadske TV**.

Ve svém článku v Journal of Democracy **Leščenko** zaznamenává, že **Hromadske** ještě ani oficiálně nezačala vysílat, když začala **živě přenášet** demonstrace na Majdanu, a to doslova ve chvíli, kdy vypukly na **Nayyemův** pokyn.

Zatímco **Leščenko** nesměle tvrdí, že **Hromadske** „čerpalo většinu svých skromných finančních prostředků od mezinárodních organizací a z **darů** ukrajinských občanů“, ve **skutečnosti** získalo statisíce dolarů z **pochybných zdrojů**, včetně velvyslanectví USA na Ukrajině, zpravodajské agentury **USAID**, Mezinárodní **nadace Renaissance George Sorose**, amerického oligarchy **Pierra Omidyara** a – samozřejmě – **NED**.

Publikum **Hromadske** se následně rychle rozšířilo jak na Ukrajině, tak mimo ni, a jeho vložené výstupy ochotně recykloval nespočet hlavních zpravodajských kanálů, což znamená, že západním divákům byl předkládán jediný a to velmi zavádějící stranický pohled na nepokoje.

Na základě zpravodajství **Hromadske TV** by zámořští diváci mohli dojít k závěru, že protesty jsou zcela poháněny obavami o lidská práva a demokracii a že jsou převážně – ne-li všeobecně – populární.

V reprezentativní eseji z února 2014, v níž odmítl jako ruskou propagandu zcela prokazatelný fakt, že **demonstranti** i **vedení** Majdanu jsou prolezlí **neonacisty**, akademik a spolupracovník časopisu **Journal of Democracy** **Andreas Umland** odvážně prohlásil, že „hnutí jako celek... odráží celou ukrajinskou populaci, mladou i starou“.

Nic nemohlo být dále od pravdy. Mimořádně odhalující zpráva Washington Post severoamerických akademiků **Keitha Dardena** a **Lucana Wayne** zveřejněný téhož měsíce tento narativ odpálil, nicméně od té doby jen přetrvává – a sílí.

Dvojice soudně odhalila, že méně než **20** procent protestujících se hlásí k „porušování demokracie nebo hrozbě diktatury“, pouze **40-45** procent Ukrajinců je pro evropskou integraci, **Janukovyč** zůstává „nejpopulárnější politickou osobností v zemi“ a žádný z dosud provedených průzkumů nikdy nenaznačil většinovou podporu povstání.

Darden a Way napsali, že „poměrně **velká většina** obyvatel je **proti** převzetí regionálních vlád opozicí“ a že obyvatelstvo je v otázce budoucnosti Ukrajiny stále rozděleno. Takové nepřátelství pramenilo z „protiruské rétoriky a ikonografie západoukrajinského nacionalismu“, které se mezi demonstranty hojně vyskytovaly a které „mezi ukrajinskou většinou nehrají dobře“.

Z **50 %** obyvatel Ukrajiny žijících v regionech, které se po více než dvě století „**silně** identifikovaly s **Ruskem**“, „téměř všechny odradila protiruská rétorika a symboly“.

Protiruské formy ukrajinského nacionalismu vyjádřené na Majdanu rozhodně nerepresentují obecný názor Ukrajinců. Volební podpora těchto názorů a politických stran, které se k nim hlásí, byla vždy omezená,“ uzavírají Darden a Way. „Jejich přítomnost a vliv v protestním hnutí dalece převyšují jejich roli v ukrajinské politice a jejich podpora geograficky sotva přesahuje několik západních provincií.“

Proukrajinská agenda

Navzdory – nebo možná právě proto – takto zkreslenému zpravodajství **Hromadske** následně jen rostlo a sílilo. **Leščenko** uvádí, že popularita Hromadske tak stoupala, že dokonce ukrajinská státní televize „**uzavřela dohodu**“ o rozšíření jejího vysílání, „**čímž tento malý, garážový**, internetový vysílací podnik získal **miliony** diváků“. Ukrajinci a celý svět tak byli dobře poučeni o falešném příběhu o svržení Janukovyče z vůle lidu.

Potenciál **Hromadské** ovlivnit vnímání zjevně neunikl ani dalším západním vládám. V roce 2015 poskytlo **britské** ministerstvo zahraničí značné finanční prostředky na rozvoj iniciativ „**rozhlasového vysílání**“ v regionech **Doněcka** a **Luhanska** s ruskou většinou, a to na projekt nazvaný „Donbas volá“. V následujícím roce Londýn poskytl této stanici další částky, aby mohla sloužit jako místní „poskytovatel informací“ pro „publikum čítající až jeden milion lidí“.

V roce **2017** **Hromadske** opět obdrželo statisíce liber na další expanzi do nově **odštěpeneckých regionů**. Británie mimo jiné podpořila instalaci „**16 FM**“ vysílačů v oblastech kontrolovaných Ukrajinou podél kontaktní linie a „šedé zóny“ na východě“, což znamená, že stanice může oslovit až dva miliony občanů, kteří potenciálně mají separatistické názory.

Současně exponenciálně vzrostl i veřejný profil **Leščenka a Najima**. V ukrajinských volbách v říjnu 2014 byli oba zvoleni do parlamentu v rámci bloku **Petra Porošenka**, přičemž první z nich se stal členem jeho protikorupčního výboru a druhý členem jeho nadstranické skupiny pro evropskou integraci, což vedlo k jejich zářivým profilům v západních médiích. Po celou dobu **NED** pozorně sledovala jejich postup a oslavovala je jako symboly nové, osvobozené Ukrajiny, která vykvetla po Majdanu.

Nicméně Leščenkova osobní angažovanost ve prospěch demokracie byla v srpnu 2016 poněkud narušena, když spolu s **Artěmem Sytnyem**, šéfem kyjevského Národního protikorupčního úřadu, **vyzradil americkým médiím** dokumenty, označované jako „**černá kniha**“, které identifikovaly **platby** Janukovyčovy Strany regionů tehdejšímu manažerovi kampaně Donalda Trumpa **Paulu Manafortovi**.

Leščenko vyjádřil „naději“, že toto odhalení **poškodí Trumpovy** volební šance a bude „posledním hřebíkem do víka Manafortovy rakve“, neboť „Trumpovo prezidentství by změnilo proukrajinskou agendu v americké zahraniční politice“. Byl jedním z několika významných politiků v Kyjevě, kteří se „v bezprecedentní míře zapojili do snahy **oslabit Trumpovu bandu**“, jak tehdy připustila Atlantická rada „propagandistická odnož NATO.

Manafort náležitě odstoupil a vypukla kauza Russia Gate, která do jisté míry přispěla k tomu, že „proukrajinská agenda v americké zahraniční politice“ nebyla ani trochu ohrožena.

Trumpovo funkční období bylo skutečně typické stále se stupňujícím nepřátelstvím mezi **Washingtonem a Moskvou**, obyvatel **Oválné pracovny** zašel k nebezpečným krokům, kterých se jeho předchůdce důsledně zdržoval, aby vyzbrojil a povzbudil nejreakčnější a nejnásilnější složky ukrajinských ozbrojených sil, včetně nechvalně proslulého neonacistického praporu **Azov**, a k velkému rozčarování Moskvy roztrhal **smlouvy o kontrole zbrojení** z dob studené války.

V prosinci 2018 ukrajinský soud rozhodl, že zveřejnění „**černé knihy**“ Leščenka a Sytnyka bylo nezákonné a rovnalo se „vměšování do volebních procesů USA“, které „poškodilo zájmy Ukrajiny jako státu“.

V květnu následujícího roku bylo zahájeno vyšetřování **korupce** poté, co si **Leščenko** koupil byt v centru Kyjeva za **300 000** dolarů, což byla částka, která zdaleka přesahovala jeho zdánlivé možnosti. O dva měsíce později byl z parlamentu vyloučen a jeho křeslo s přehledem obsadil kandidát Zelenského strany Sluha lidu. Jeho přítel a spolupracovník **Nayyem** se jednoduše rozhodl nekandidovat, aby mohl usilovat o vládní post „spojený s Donbasem“.

Přestože Leščenko již není členem zákonodárního sboru, má i nadále významný vliv na ukrajinskou vládu a dodnes přímo radí Zelenskému v oblasti ruských dezinformací.

Jaký přímý vliv na něj – a potažmo na ukrajinského prezidenta – **NED** stále má, není jisté. Ačkoli pouhých několik dní před začátkem ruské invaze Leščenko v rozhovoru pro The Guardian označil minské dohody – na jejichž realizaci **Zelenskij** konkrétně stál – za

„**toxické**“ a naznačil, že by vůdce „**zradil**“ svou zemi, kdyby **dodržel** jejich závazky, mezi něž patřilo i poskytnutí autonomie **Doněcku a Luhansku**.

To odráží postoj **NED** – 14. února letošního roku zveřejnil její časopis **Journal of Democracy** článek, v němž prohlásil, že dohody jsou „špatným nápadem pro Západ a vážnou hrozbou pro ukrajinskou demokracii a stabilitu“, a to i proto, že by znamenaly „tiché přijetí falešných narativů Ruska o konfliktu v Donbasu“ – konkrétně, že **konflikt „byl způsoben Západem organizovaným ‚pučem‘ v roce 2014**„.

Jinými slovy, objektivní analýza toho, co se vlastně stalo a proč, v níž **NED** hraje **zcela ústřední roli**. Přesto se organizace nemusela spoléhat čistě na Leščenko, aby udržovala minské dohody v mrtvém bodě. Její rozsáhlá síť aktiv v zemi a temné spojení Washingtonu s ukrajinskou krajní pravicí bylo více než dostatečné k tomu, aby zajistilo, že Zelenského ohromně populární mise obnovení vztahů s Ruskem nebude a nemůže být nikdy naplněna.

V solidaritě

V několika hodinách po ruské invazi na Ukrajinu si **NED** pospíšila odstranit ze svých internetových stránek veškeré stopy po financování organizací na Ukrajině.

Dnešní vyhledávání v databázi grantů NED pro Ukrajinu nevrátilo „žádné výsledky“, ale snímek stránky zachycený 25. února ukazuje, že od roku 2014 bylo v této zemi uděleno celkem **334** projektů za ohromujících **22,4** milionu dolarů. Podle počítání prezidenta **NED Duana Wilsona** je Kyjev čtvrtým největším příjemcem finančních prostředků této organizace na světě.

Archiv financování NED na Ukrajině v průběhu roku 2021 – který byl nyní nahrazen prohlášením „ze solidarity“ s Kyjevem – nabízí rozsáhlé podrobnosti o konkrétních projektech, které fronta CIA v tomto klíčovém dvanáctiměsíčním období podpořila.

Poukazuje na převažující zaměření na údajné ruské prohřešky na východní Ukrajině. Jeden z grantů ve výši **58 000** dolarů byl poskytnut nevládní organizaci **Truth Hounds** na „**monitorování**, dokumentování a upozorňování na porušování **lidských práv**“ a „**válečné zločiny**“ v **Doněcké a Luhanské oblasti**.

Další částka ve výši 48 000 dolarů byla poskytnuta ukrajinskému Muzeu válečného dětství na „vzdělávání ukrajinské veřejnosti o důsledcích války prostřednictvím série veřejných akcí“. Další obdržela charitativní organizace **East-SOS**, jejímž cílem bylo „zvýšit povědomí veřejnosti“ o „ruské politice pronásledování a kolonizace v regionu a zdokumentovat názorné případy“, přičemž její závěry byly rozeslány Radě OSN pro lidská práva, Evropským soudům pro lidská práva a Mezinárodnímu soudnímu dvoru.

Nic nenasvědčovalo tomu, že by tento pramen byl využit k dokumentaci jakéhokoli zneužívání ze strany ukrajinských vládních sil. Výzkum OSN uvádí, že v letech **2018-2021** bylo více než **80 %** civilních obětí zaznamenáno na straně **Donbasu**. Zprávy

Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě mezitím ukazují, že ostřelování civilních oblastí v separatistických regionech v týdnech předcházejících 24. únoru dramaticky zesílilo, což může být předzvěstí plnohodnotné vojenské ofenzívy.

Vyhazování záznamů **NED**, které odhalují její roli v podněcování a urychlování hrůz, jež se nyní odehrávají na jihovýchodě Ukrajiny, tak nejen chrání agenty CIA na místě. Rovněž posiluje a legitimizuje podvodný narativ **Bidenovy administrativy**, do nekonečna a nekriticky opakovaný v západních médiích, že ruská invaze byla zcela nevyprovokovaná a neopodstatněná.

Ukrajinci nyní žijí s mefitským dědictvím

tohoto **bezohledného a nepřiznaného vměšování** tím nejbrutálnějším způsobem, jaký si lze představit. Je možné, že tak budou činit ještě mnoho let. Mezitím muži a ženy, kteří to zorganizovali, pohodlně **odpočívají ve Washingtonu**, izolováni od jakékoliv kontroly nebo následků, a každý den připravují **nové plány** na podkopání a svržení nepohodlných zahraničních vůdců, přičemž mainstreamový tisk je na každém kroku oslavuje jako bojovníky za svobodu.

ZDROJ: 1 + Nizsie Autor: Kit Klarenberg Překlad: Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.

© CZ24.news | Všeobecné obchodní podmínky | Reklamace | Zpracování osobních údajů uživatelů | Pravidla